

Stig Brostrøm
Småbørnspædagogik
334 sider
Frydenlund

En blændende og særdeles interessant bog om de seneste 60 års pædagogiske tanker og indsigter. Det er naturligt nok særdeles begrænset, hvad der er af gods for året 2020, selv om det er nævnt i titlen. Det smager lidt af, at man lige skulle have det til at passe med 60-års-tallet. Men ok, fint nok. Det bliver bogen ikke ringere af, og lad os da håbe, at netop det kan være med til at formidle pædagogiske budskaber til alle, der har med børn at gøre -; i verden og på vej. For fagfolk og forældre.

For udgivelsen er smækfyldt med politiske og sociale udkrystalliseringer af pædagogiske former, præsenteret i øjenhøjde og særdeles læsevenligt. Lige fra Karl-Gustav Stukát, over DDRs børnehavepædagogik, over kreativitetsforståelse, Key, reform- og vækstpædagogik, påvirkningen fra USA, kritik af filosofiske idégrundlag og naturligvis, var vi lige ved at sige, Erik Sigsgaards analyser af, hvordan institutionerne havde stjålet børns timer, og bogen lægger meget fint op til en debat om, hvorvidt institutionslivet var et problem eller en værdi.

Den ene del af pædagoger og forældre mente, at man levede livet inden for familiens fritids- og forbrugsmønster, og at børn blev isoleret fra det samfundsmæssige liv. Og henviser til Karen Nielsen, der i 1983 skrev bogen *Tid til at være, tid til at blive*, og at legene i institutioner og i hjemmet primært handler om at forbruge; at få slik, gaver, åbne julekalender, tænde juletræ, komme i cirkus -, men ikke noget om arbejdslivet. Karen Nielsen redegør for, at børnene ikke har indsigt i forældrenes liv uden for familien og udvikler dermed ikke en forståelse for forældrenes reaktioner i forskellige sammenhænge.

Lad os citere Per Schultz' juleang i bogen

Vi kan ikke gi' dig tid
For nogen har købt den af os
Men her har du en dukket at snakke med
Om det de har taget fra os.

***Vi kan ikke rigtig kramme dig
Vi er lidt flove
Her har du en bamse at holde om
Om natten når du skal sove.***

Stærk kost alt imens en undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet konkluderede, at samværet mellem forældre og børn i børnehavealderen kun udgjorde hovedaktiviteten i 21 minutter af gennemsnitsfamiliens seks daglige fritimer, stort set det samme i weekenderne. Spændende læsning der får læseren til at overveje, hvordan man kan gøre noget ved det i dagens Danmark.

På den anden fløj dengang lød til, at pendlingen mellem hjem og institution bidrog til udvikling af kompetencer som social fleksibilitet, evne til refleksion over egen person og position, evne til effektiv kommunikation og til at hævde sig selv. Men at det dog krævede, at forældre og pædagoger samarbejdede om at få de to verdener til at hænge sammen.

En rigtig spændende bog fyldt med billeder fra børns hverdag.